

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 21

**Presidència
de l'Honorable Sr. Alejandro Sanz i Benejam**

Sessió celebrada dia 9 de maig del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Elaboració del dictamen de la Proposició de llei RGE núm. 5963/11, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca. 346

II. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 4960/11, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a modificació de la Constitució per facilitar mecanismes de democràcia directa. 352

2) RGE núm. 154/12, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a eliminació de les oficines d'atenció a les víctimes. 358

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió d'avui, en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Sí, Sr. Presidente. Jaime Fernández sustituye a Pere Palau.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Vicenç Thomàs substitueix Pilar Costa.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Carlos Veramendi sustituye a Gabriel Martí.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Lourdes Bosch substitueix Aina Aguiló.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Jaume Carbonero substitueix Marc Pons.

I. Elaboració del dictamen de la Proposició de llei RGE núm. 5963/11, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Primer punt de l'ordre del dia d'avui consisteix a dictaminar la Proposició de llei, perdó, RGE núm. 5963/11, de modificació de la Llei 23/2006, del 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca.

Es mantenen les esmenes següents, totes del Grup Parlamentari Socialista, a l'article 1, 2620/12; a l'article 2, 2622/12; esmena d'addició de nous articles, 2615/12, 2617/12, 2616/12, 2618/12, 2619/12 i 2621/12.

S'ha informat que s'ha presentat per la ponència amb RGE núm. 3416/12 esmenar errors o incorreccions evidents i que, en aplicació de l'article 121.8 del Reglament del Parlament, aquesta proposa a la comissió les modificacions següents:

Primer, la denominació de l'article 1 hauria d'incloure per coherència "de 5 de juny".

Segon, la disposició derogatòria hauria de ser l'article 6, de la derogació de la disposició transitòria única de la Llei 8/2008, del 5 de juny, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de la capitalitat de Palma.

Tercer, la disposició final primera hauria de posar "per part de l'article 2 d'aquesta llei" i no de "l'article 1".

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'hble Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, parlaré de la defensa de les esmenes 2620, 2615, 2616, 2619 i 2621.

L'esmena 2620, com saben, tracta de la denominació de Palma en lloc de Palma de Mallorca. Crec que hi ha prou evidència que al llarg de la història la denominació d'una manera o d'una altra ha anat referida a Palma; tenim un estatut d'autonomia que assenyala a l'article 7, votat per unanimitat de tots els partits polítics d'aquesta comunitat que la capital de les Illes Balears es diu Palma; tenim una llei de normalització lingüística que diu que el Govern de la comunitat amb l'assessorament de la Universitat farà els topònims oficials i estableix Palma com oficial; tenim informes del departament de Filologia Catalana i Lingüística de la Universitat; tenim l'informe de l'arxiver municipal, etc., que avalen que la denominació de la capital de les Illes Balears és Palma.

Parlam de l'esmena 2615 i la 2612, que fan referència als articles 97.2. d) i al 147, que fan referència a temes de consum. Al primer, el 97.2. d), en aquests moments ens diu que l'ajuntament promourà la creació d'un òrgan arbitral de consum regulat en aquesta llei i el 146 diu que l'ajuntament crearà un òrgan per als temes del sistema arbitral de consum. ~~Parlem~~ que l'establiment d'aquests sistemes d'arbitratge i la creació d'òrgans és una competència estatal, exclusiva i, per tant, promovem aquestes modificacions d'aquests dos articles perquè al 97.2 es reforci que l'ajuntament impulsarà l'ús i la implementació de sistemes arbitral de consum i no taxativament digui que es crearà un òrgan, i en el 147 que l'ajuntament impulsarà la creació d'òrgans de resolució extrajudicial d'acord amb la normativa que passa per fer convenis de col·laboració entre les administracions públiques i l'Institut Nacional de Consum.

L'esmena 2619 és una esmena d'addició. Vostès saben que la Llei de capitalitat a l'article 142 contempla una clàusula de garantia que ve a dir que els institucions públiques autonòmiques han de garantir una inversió anual no inferior a 30 milions d'euros per a Palma, això a la part a); i a la part b) diu que s'ha de complementar amb inversions, amb infraestructures, instal·lacions, serveis per a capitalitat i que la comunitat autònoma ha de preveure anualment al seu pressupost inversions directes territorialitzades a Palma i inversions indirectes via aportacions consorci per un import del 16% del total de les inversions reals en pressupost al sector públic instrumental.

És per això que presentam aquesta esmena d'addició, basada en l'article 204 de la Llei 20/2006, municipal i de règim local de les Illes Balears, que establiria, d'acord amb aquest article, que l'Ajuntament de Palma té la necessitat de disposar d'unes garanties quant als recursos que la comunitat autònoma estigüés compromesa a lliurar.

És una esmena on proposam que l'ajuntament... d'aquesta manera disposarà d'aquesta garantia, una garantia que resulta necessària perquè permetrà a l'ajuntament disposar dels recursos amb la seguretat que aquests arribaran.

Per altra banda, tenim l'esmena 2621 que fa referència al tractament que ha de tenir el batlle o la batllessa de la ciutat de Palma. Proposam en aquesta esmena d'addició que passi a tenir el tractament de senyor o senyora.

Aquesta esmena la presentam per coherència amb la disposició final tercera de la Llei 4/2011, de 31 de març, que parla de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears i que modifica la Llei 4/2001, de març, del Govern de les Illes Balears, en el sentit que el president o la presidenta de la comunitat autònoma rep el tractament de senyor o senyora i els consellers o conselleres reben el tractament de senyors o senyores.

Per tant, pensam que, en coherència, el Sr. Batlle o la Sra. Batllessa de l'Ajuntament de Palma hauria de tenir el mateix tractament que la Llei del bon govern dóna al president de la comunitat autònoma o als consellers o conselleres. La modificació de la Llei de bona administració i del bon govern, aquesta modificació va ser consensuada amb tots els grups i per tant, pensam que no hi hauria d'haver cap problema perquè pogués ser assumida i votada a favor. Pensam que va en coherència amb aquesta llei de bona administració i bon govern i per això l'hem presentada.

Moltes gràcies.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. A mi em toca defensar les esmenes 2622, 2617 i 2618 que va presentar el nostre grup parlamentari.

La 2622 és una esmena a l'article 2 del text de la llei. L'article 2 del text de la llei estableix que l'aprovació definitiva del Pla general d'ordenació urbana i del Catàleg de protecció de l'Ajuntament de Palma correspondrà al mateix ajuntament de Palma. Pensam que aquesta modificació de la situació actual no reverteix en un benefici cap als ciutadans ni garanteix la pluralitat i la democràcia que haurien de presidir les aprovacions dels instruments de planejament general. És una excepció que això pugui passar a Palma, i de fet passarà si s'aprova la llei de manera excepcional, tota vegada que no hi ha cap altra comunitat autònoma, cap altra capital de província de comunitat autònoma que, el seu planejament municipal, l'aprovi únicament i exclusivament el mateix ajuntament, a totes hi ha una segona lectura, fins i tot al País Basc, l'aprovació definitiva, que la fan les capitals de províncies, necessita l'informe favorable i vinculant del Govern de la comunitat autònoma.

Per tant, pensam que l'aprovació definitiva de la revisió del planejament municipal i del catàleg de protecció hauria de correspondre al consell insular tota vegada que el consell insular representa tots els ciutadans de l'illa i tots els ciutadans de l'illa estan d'alguna manera afectats per un planejament que té característiques que afecten no només el municipi de Palma, sinó que tots són supramunicipals.

En el text de la llei, l'article 73 dóna al Consell Insular de Mallorca la possibilitat de fer un informe una vegada que s'hagi produït l'aprovació inicial, i aquest informe no és vinculant. En això, tampoc no hi estam d'acord. Creim que es podria matisar -i així ho varem presentar a l'esmena- entre revisió del planejament municipal i modificació d'adaptació. En el cas de la revisió creim que l'aprovació hauria de correspondre al Consell Insular de Mallorca i en el cas d'adaptacions i modificacions l'aprovació definitiva podria correspondre a l'Ajuntament de Palma sempre amb l'informe vinculant del consell insular emès sobre l'aprovació provisional, aprovació provisional que a la llei, a un article més endavant desapareix. I per què no hi estam d'acord? Perquè entre l'aprovació inicial i l'aprovació provisional el planejament per experiència canvia moltíssim i per tant, fer un informe sobre l'aprovació inicial, i a més un informe no vinculant, vol dir que en definitiva el paper regulador de segona lectura i de control de legalitat que fa el consell insular, és un paper absolutament marginal. En conseqüència creim que s'hauria de mantenir el que està establert ara encara que pensam que es podria matisar entre -ja ho he dit- revisió, aprovació per part del consell insular, i modificació i adaptació, aprovació per part del consell amb l'informe vinculant del consell insular emès sobre l'aprovació provisional.

Les esmenes 2617 i 2618 van referides a la Gerència Municipal d'Urbanisme. Apuntam que la Gerència Municipal d'Urbanisme hauria de quedar establerta per llei, no només la possibilitat que pugui crear gerències, sinó que creim que després de gairebé trenta anys que està posada en marxa la Gerència Municipal d'Urbanisme de Palma s'ha consolidat com a un òrgan de gestió que funciona prou bé, independentment dels colors polítics dels que governen. Per tant, creim que hauria de tenir carta de naturalesa a la Llei de capitalitat que la Gerència d'Urbanisme tingués una existència ja reglada i definitiva. A més, introduïm la necessitat que en aquesta gerència municipal hi hagi un representant del Consell Insular de Mallorca amb veu i vot per tal que això que hem dit abans de la... interacció entre el govern de l'ajuntament, el govern municipal, i el consell insular a l'hora d'aprovar el planejament municipals pugui funcionar de la millor manera possible.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Torns a favor i en contra, Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Gràcies, Sr. President. Per raons que desconec, el nostre diputat que havia d'exposar la posició del nostre grup i defensar la posició del nostre grup no ha pogut assistir i, per tant, no farem ús de la nostra paraula.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Oscar Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, *gràcies*, Sr. President. Quiero comenzar por repetir hoy que esta iniciativa de la reforma o, como se ha dicho en otras ocasiones, del retorno de la Ley de capitalidad de Palma, proviene esta vez de una demanda aprobada por la mayoría absoluta de los miembros del Ayuntamiento de Palma de Mallorca, de Ciutat, de Palma, como ustedes quieran, me da igual, ya lo dije en el pleno y lo vuelvo a repetir.

El pasado 20 de diciembre en el ayuntamiento los grupos de la oposición, igualmente representados en esta comisión, no votaron en contra del cambio de denominación de Palma por Palma de Mallorca y se abstuvieron, en el retorno -perdón- votaron en contra del cambio de denominación de Palma por Palma de Mallorca por los motivos que han esgrimido ustedes igualmente y se abstuvieron en el retorno de las capacidades y competencias urbanísticas de la ciudad. Ahora parece que los grupos de la oposición no se entienden entre ellos.

Las leyes de capitalidad otorgan a las ciudades capitales de provincia de comunidad autónoma de una serie de particularidades legales que por sus especiales necesidades supramunicipales merecen, si no, las leyes de capitalidad no tendrían objeto porque, ¿cuál sería el motivo -y lo repito otra vez- de dotar a una ciudad de una ley de capitalidad si no fuera el de hacerla partícipe de singularidades que la distinguen del resto? Creo que es precisamente lo que hacen a lo largo de la geografía española las leyes de capitalidad de las ciudades más importantes de España y a parecer ustedes quieren tener una ley de capitalidad como el que quiere nadar sin mojarse. En mi opinión, eso es incompatible.

Palma de Mallorca -y repetiré otra vez lo que ya dije en el pleno porque mi postura no ha cambiado- no es mejor ni peor que otra administración, simplemente es distinta y tiene unas especiales particularidades. Nuestra originaria ley de capitalidad, como saben, y la importancia que a ésta le confiere el Estatuto de Autonomía de Baleares aprobado por todos, pensamos que es óbice necesario para dotarla de aquellos instrumentos que están a nuestro alcance para favorecer la autonomía local, descentralizar competencias y dotarla de ciertos mecanismos competenciales de los carece actualmente.

Como saben, Palma, además, contempla una serie de particularidades por ser sede de la comunidad autónoma, en ella están ubicadas tanto el Parlamento como las principales sedes de la Administración de la comunidad, las infraestructuras principales de esta comunidad autónoma igualmente están ubicadas en Palma -el gran aeropuerto de Son Sant Joan, etc. Todas estas circunstancias suponen igualmente que haya que editar normas al amparo de estas especificidades. Además y en adición, el propio programa del Partido Popular de Palma tenía entre sus disposiciones principales la aprobación de esta ley de capitalidad que otorgara a Palma las competencias que, por meros pactos políticos, se le sustrajeron el año 2008.

Y repetiré igualmente que Palma es mayor de edad y que mientras ustedes se llenan la boca de hablar como un mantra de autonomía local y descentralización, mientras incluso alguno de sus grupos proclaman la independencia, surge su verdadera cara cuando quien pretende descentralizar y dar autonomía a una capital... porque cuando lo programa el PP simple y llanamente ustedes se oponen.

Tampoco voy a entrar en un juego de simplificar el debate importante, porque creo que lo, es a un maniqueo y simplista y sintáctico Palma o Palma de Mallorca. Creo que es justo y necesario dotar a Palma de los apellidos con los que siempre conté, lo dije en el pleno y tengo hoy la oportunidad de repetirlo aquí. Llamar a Palma de Mallorca, como ha sido recordada desde el siglo XIX por millones de personas alrededor del mundo, creo que es de sentido común. Palma sólo ha sido administrativa y oficialmente Palma sin el apellido de Mallorca de octubre de 2008 a nuestros días, así lo refleja el Registro de entidades locales del Ministerio de Administraciones Públicas, que -repito- es el sitio donde se registra cómo se denominan las ciudades.

Desde el año 99, un dato en el que se impuso la carta local de capitalidad que derivaría finalmente a la Ley de capitalidad de 2006, fue el de Palma de Mallorca el nombre designado, entonces nadie habló de cambiar la denominación, la oposición ni quiso ni se opuso a este consenso. Ahora, evidentemente, la posición de la oposición es otra y lo defienden -en mi opinión- por mero tactismo político. Así lo dicen incluso informes del propio secretario municipal del ayuntamiento, el 5 de agosto de año 2008. En fin, no voy a entrar más en ese tipo de disquisiciones porque creo que no nos llevan a ningún sitio.

Creo que este debate no nos tiene que servir para enturbiar otro de importancia mayor y no será una cortina de humo esta circunstancia para devolver al pleno del ayuntamiento las competencias urbanísticas que se le sustrajeron, en mi opinión, de manera maniquea en el año 2008 por un pacto político.

Esta reforma, como ustedes saben, y voy a defender lo que ya he dicho en múltiples ocasiones, pretende incorporar una nueva redacción a los artículos 72 y 73 originarios de la ley del 2008, que fueron derogados por la ley de 2008, y permiten a Palma aprobar definitivamente su plan general de ordenación urbana.

Señoras y señores diputados, yo creo que esta reforma es necesaria porque permitirá facultades que ahora se dilatan tras indeseables marañas burocráticas, permitirá hacer más eficiente el trabajo en el consell y el trabajo de la administración palmesana, y además con esta reforma no se perjudica absolutamente a nadie; ¿entonces por qué no deberíamos tenerla en cuenta? Yo creía, quizá por mi inocencia parlamentaria reciente, que el debate en la comisión enriquecería el texto. Lamentablemente me equivoqué. Las enmiendas presentadas, en mi opinión, son precisamente lo contrario a lo que el ayuntamiento solicita y mi grupo parlamentario defiende.

Y ya entrando en materia, en cuanto a las enmiendas del Grupo Socialista, puesto que las del Partido Socialista de Mallorca y los grupos parlamentarios que lo integran han sido presentadas fuera de plazo, en cuanto a la enmienda 2615, que hace referencia a cuestiones de índole arbitral y de consumo, nuestro sistema jurídico en mi opinión ya permite arbitrar estos cauces de resolución por la vía (...). Si la corporación de Palma quiere hacerlo y en el futuro el PSOE lo considera imprescindible, lo puede proponer en el pleno de Palma, que es en mi opinión donde se debaten desde la potestad y la representación ciudadana los intereses de la ciudad. Tan es así que en la reforma del 2008 esta circunstancia no se plantea.

En cuanto a la 2616 igualmente me expreso en los mismos términos. De hecho ya disponemos, y ya sé que está excluido expresamente del ámbito de consumo, de una ley de mediación civil y mercantil que debería haber aprobado el gobierno socialista porque le obligaba una directiva comunitaria en el año 2008, y finalmente esta disposición ya está en vigor y sin duda alguna aliviará a las administraciones de justicia de Baleares y del conjunto de España en un sistema que creo que es necesario, el arbitral, como cauce alternativo a la solución judicial de los conflictos.

La 2617, yo sinceramente les hago una reflexión: ¿creen ustedes sinceramente que es el momento de multiplicar recursos en la administración? Ahora sabemos que el anterior equipo de gobierno incrementó en torno a 4.500 funcionarios la lista mastodónica de la administración pública. En nuestra opinión no creemos que sea oportuna esta alegación ni que solucione absolutamente nada.

La 2618. Oigan, ¿por qué se empecinan ustedes en que el Consell de Mallorca mande supervisores tuteladores al ayuntamiento? ¿De verdad creen que la administración municipal es incapaz sola de llevar a cabo sus competencias? El ordenamiento jurídico y la ley, en mi opinión, son suficientes, sin más tutelas, para dilucidar cuantas gestiones y cuestiones jurídicas surjan, y la administración de Palma y sus funcionarios, además, están tan capacitados como los del consell para la llevanza eficiente de sus competencias.

En cuanto a la denominación, creo -y lo hemos debatido en multitud de ocasiones y lo hemos expuesto, además, con nuestros argumentos en la comisión, en el pleno y tendremos oportunidad de hacerlo en el futuro- que no vamos a llegar a ningún acuerdo. En nuestra opinión, y la conocen ustedes, siempre Palma ha sido de Mallorca y así lo defendemos. En cuanto a la denominación del alcalde de Palma, es curioso que un honorable diputado defienda desde su condición de honorable cambiar el tratamiento del alcalde de Palma. En definitiva yo creo que éste no es un debate ni importante ni que solucione ninguna cuestión que actualmente preocupe a ciudadano alguno de esta comunidad autónoma; creo que debemos centrarnos en resolver problemas que verdaderamente atañen al acontecer diario de la administración pública para hacerla más eficiente y más capaz, y que este debate sólo obedece a un mero tactismo político y oportunista del lugar y del momento en los que nos encontramos.

En cuanto a la 2619, pues oiga, yo no le voy a decir que su enmienda es simple, porque no lo es; creo que es una buena enmienda y así lo han manifestado de hecho los miembros del Govern y del ayuntamiento, que en eso están. En el tema de la financiación no voy a entretenerme en explicarles a ustedes el lugar y el momento en los que nos encontramos en cuanto a la disponibilidad de recursos públicos, pero creo que sí que es cierto que tanto el Govern como el ayuntamiento, que son los que actualmente tienen la potestad de llegar a acuerdos en pro de los ciudadanos, están intentando resolver este cauce por una vía absolutamente amistosa. Nunca el Ayuntamiento de Palma ha negado que vaya a reclamar este dinero y nunca el Gobierno de Baleares ha dicho que lo eliminará en el futuro, pero bien es cierto que la situación actual merece en mi opinión un poco de responsabilidad por los grupos de la oposición, que pretenden hacer círculos en el agua con propuestas como ésta.

En cuanto a la 1622, Sr. Carbonero, yo creo que la ley que nosotros contemplamos ya dispone de un informe del Consell de Mallorca, pero éste efectivamente no es vinculante, y yo creo que su postura no consiste en plantear más alternativas que las que dispone la ley vigente. Son muy poco imaginativos en mi opinión, Sr. Carbonero. Ustedes quieren una ley de capitalidad sin capitalidad, ustedes quieren una ley de capitalidad sin capitalidad. Repito, ustedes pretenden ir al mar a nadar sin mojarse, y supeditan la voluntad del consistorio municipal a la del consell insular, con voto y con veto. Le repetimos, Sr. Carbonero, que en nuestra opinión Palma es mayor de edad y que no hay más tutelas que las del ordenamiento jurídico, y si ustedes defienden la autonomía municipal y la descentralización, pues, oiga, que baje Dios y lo vea.

Éstos son, en definitiva, los argumentos. Nosotros no nos hemos movido de donde estábamos. Venimos aquí precisamente a defender no la voluntad o el capricho de un grupo político, sino el ejercicio de la soberanía de los ciudadanos de Palma, que mayoritariamente han querido que la reforma de la Ley de capitalidad, y así lo manifestaron en las pasadas elecciones, vaya en este sentido. Nosotros no hemos variado un ápice la intención aprobada mayoritariamente y por mayoría absoluta por el Ayuntamiento de Palma, no lo hemos hecho porque creemos que el Ayuntamiento de Palma es mayor de edad y autónomo para tomar sus decisiones, y además está legalmente capacitado, como ustedes saben, para solicitar la toma en consideración de la reforma de su ley de capitalidad.

Por todos estos argumentos nosotros, como ustedes podrán suponer, no vamos a votar a favor de ninguna de sus enmiendas.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Fidalgo. En torn de rèplica, per part del Partit Socialista té la paraula el Sr. Carbonero per un temps de cinc minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Hi ha dues qüestions bàsiques en aquest text de la llei, i després unes altres que també són importants, però n'hi ha dues que de qualque manera planegen sobre tot el debat, el debat que ja varem tenir a la presa en consideració i el debat que avui tenim en comissió i el que tendrem segurament en el plenari a l'hora de discutir l'aprovació d'aquesta llei: per una part, la qüestió del nom de la ciutat de Palma, el canvi de Palma per Palma de Mallorca, i, per una altra part, la qüestió urbanística, l'aprovació definitiva dels instruments o de l'instrument de planejament municipal i també del catàleg de protecció.

Pel que fa referència a la denominació de Palma, doncs les posicions són les mateixes, exactament les mateixes, que ja es varen fer paleses a la presa en consideració. Hi ha gent que pensa que el nom de Palma ha de passar a ser Palma de Mallorca, i n'hi ha d'altres que pensam que el nom de la ciutat ha de continuar essent com fins ara, Palma, i ja està. Raons i arguments, doncs el portaveu del Grup Popular acaba de dir que el secretari -convé matisar, l'exsecretari- de l'Ajuntament de Palma va fer uns informes en el sentit que el nom podria ser Palma de Mallorca, però nosaltres ja varem explicar en el ple que hi havia tot un seguit d'altres informes, de la Universitat, de l'arxiver municipal, etc., que anaven en el sentit contrari i que deien que el nom de la ciutat havia de ser Palma i no Palma de Mallorca. Per tant no m'estendré més perquè em pareix que és una qüestió que ni tan sols és transcendental, perquè tothom continuarà dient a la ciutat com li vagi bé: en el meu barri, Son Espanyolet, quan venim a Palma deim "anam a Palma", i en el barri del meu company, portaveu adjunt del grup parlamentari, el Molinar, també vénen a Palma. Això no canviarà i, per tant, en definitiva és una qüestió formal però és una qüestió que delata una determinada forma de fer les coses, però en definitiva nosaltres aquest tema creim que tampoc no té gaire transcendència.

Des del meu punt de vista més transcendència té el tema de l'aprovació definitiva del planejament municipal per part de l'Ajuntament de Palma sense que hi hagi control de legalitat ni control d'oportunitat per part del consell insular. Aquí sí que hi ha un canvi important i que no suposa, com diu el portaveu, cap supervisió o tutela per part del consell insular sobre l'Ajuntament de Palma que s'ha fet major d'edat, el que suposa és una excepció. No hi ha cap, com he dit, cap situació igual, per molta capitalitat que tenguí vostè; vostès creuen que Madrid o Barcelona no tenen capitalitat? No hi ha cap excepció a la regla que el planejament municipal a l'hora de la seva aprovació definitiva passi a un òrgan superior que el mateix ajuntament que l'aprova.

Per tant jo no sé si el portaveu del Grup Popular creu que amb les nostres esmenes no s'enriqueix el text. Jo crec que el text amb les nostres esmenes quedaria com a mínim més d'acord amb el que és la norma habitual de procedir, sobretot en els temes urbanístics, a la resta de l'Estat, però, bé, hi ha opinions per tots els gusts. Home, no suposa la proposta que nosaltres feim que l'aprovació..., és a dir, que a la Gerència municipal d'urbanisme hi hagi un membre del consell insular no suposa res més que el mateix que diu el text de la llei quan parla de l'aprovació definitiva, que diu que l'Ajuntament de Palma en tot cas ha de tenir representació als òrgans insulars encarregats de (...); què passa?, que els tuteladors ara van de l'Ajuntament de Palma al consell insular, i si haguessin d'anar del consell insular a l'Ajuntament de Palma no els agrada?

I el tema del títol del batle de Palma, molt honorable, doncs tampoc no és una qüestió de..., és una qüestió de normalitat, de normalitat democràtica. El mes de març es va aprovar en el Parlament la Llei del bon govern, i a partir de la Llei del bon govern tots els reglaments nous que han canviat les normes de funcionament dels diferents òrgans ja s'han adaptat a la Llei del bon govern, i per tant han deixat de ser molt honorables o honorables els que s'han adaptat a aquesta llei. Per part nostra, per part del nostre grup, cap problema en el fet que deixem de ser honorables els diputats -per cert, Hble. Sr. Fidalgo-, cap problema, cap problema. Si volen ara mateix que ens posin, a nosaltres, en el Grup Socialista, senyor i senyora, ens pareixeria molt més normal i molt més democràtic. Ara, el que no ens pareix bé és que, havent-hi una llei, la Llei del bon govern, que diu que el tractament serà senyor i senyora, a partir d'ara amb una llei del Parlament a l'Ajuntament de Palma, per molta capitalitat que sigui i per molt bo que sigui el batle de l'Ajuntament de Palma, sigui molt honorable. Doncs no ens pareix bé, ens pareix que surt del marc legal que en aquests moments està vigent.

Per tant, res més. Nosaltres mantenim les nostres esmenes i esperam que tinguin millor sort que varen tenir en ponència. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. En torn de contrarèplica, per part del PSM..., res. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. En fin, creo que nuestras posiciones no se han acercado demasiado. No sé, intento hacer una reflexión ponderada si por el alcance de oposición de sus enmiendas, que son en la mayoría las trascendentes, porque convendrá usted conmigo que la del cambio de denominación de la ciudad, la del tratamiento del alcalde, que ustedes tuvieron cuatro años para cambiar y no lo hicieron, etc., en fin, son muy respetables pero en mi opinión no están dentro del ámbito de preocupaciones esenciales ni de problemas acuciantes de ninguna administración pública.

Y creo que no hemos acercado posiciones porque ustedes siguen defendiendo aquello -y es muy respetable igualmente- que votaron en la modificación de la originaria ley de capitalidad del año 2006 en el 2008, y ustedes no se bajan de burro, no tienen intención de variar un ápice aquel cambio legislativo. Yo les insisto, es la opinión muy respetable de su grupo parlamentario, pero es que esta propuesta no parte del Grupo Parlamentario Popular, sino que el Grupo Parlamentario Popular la defiende porque viene aprobada por mayoría absoluta del conjunto de los miembros de la corporación municipal de Palma. Este grupo popular no ha introducido ni una sola variación al texto remitido por el ayuntamiento, en primer lugar porque consideramos que tiene la autonomía suficiente para hacerlo, porque así lo ha expresado la voluntad popular, y de esa manera, precisamente de esa manera, contemplamos nosotros la capitalidad.

En cuanto al veto del consell, ¿legalidad, Sr. Carbonero, es que el Plan general de ordenación urbana si lo veta o si lo supervisa el consell es más legal que si no lo hace?, porque le recuerdo que la ley ya introduce un informe del consell insular con respecto a la aprobación de determinadas resoluciones en el ámbito urbanístico por parte de la Ciudad de Palma. ¿La administración municipal acaso no defiende la legalidad si no está el consell, Sr. Carbonero? Yo creo, y se lo repito porque se lo he dicho antes también, que precisamente si otorgamos la capitalidad a Palma, que además le confiere una serie de facultades, no podemos por otro lado introducir cuestiones que creo que aportan poco. Yo a estas alturas, y conforme a lo dispuesto por la legalidad vigente y notoriamente por la envergadura y la profesionalidad de los servicios legales y administrativos del Ayuntamiento de Palma, creo sinceramente que no son necesarias tutelas ni supervisiones legales porque precisamente las marca la ley, Sr. Carbonero; es que el Consell Insular de Mallorca y, bueno, en fin, a mi no me gustaría recordar dónde están algunos que defendían anteriormente, en otras legislaturas, precisamente esa legalidad y el veto por parte del Consell de Mallorca, dónde están alguna de estas personas a día de hoy después de tremendas sentencias judiciales, no se lo quiero recordar.

Yo creo que sinceramente la legalidad vigente está para cumplirla. Usted propone una enmienda preventiva porque supone que el Ayuntamiento de Palma si no está el Consell Insular de Mallorca va a faltar a lo dispuesto en la ley, y yo sinceramente confío plenamente en los servicios y en la administración del Ayuntamiento de Palma y en el cumplimiento de la ley y en la capacidad de sus técnicos, y opino que en aras a la descentralización, y si creemos de verdad en la autonomía municipal, no tenemos por qué presumir errores ni dejar de defender precisamente esa autonomía sin tutelas y, si me permite usted la expresión, citando a un grande, y sin tutías.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Fidalgo. Ara la ponència, per unanimitat, considera que fa falta una disposició derogatòria genèrica a la clàusula de salvaguarda que s'exposa: "Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a allò que disposa aquesta llei, la contradiguin o hi siguin incompatibles". I serà presentat el document en el Registre.

Passam a les votacions. En primer lloc, podem entendre aprovades per assentiment les modificacions proposades per la ponència?

Molt bé. S'aproven per unanimitat.

I passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 2620, 2622, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619 i 2621/12.

Vots a favor? 4.

Vots en contra? 9.

Abstencions? 1.

Per tant, queden rebutjades les esmenes.

Passam a la votació conjunta dels articles en els quals s'han presentat esmenes.

Articles 1 i 2.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, queden rebutjades les esmenes.

Passam a la votació conjunta dels articles en els quals s'han presentat esmenes.

Vots a favor? 9.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Pido un receso de veinte segundos para aclarar una cuestión con la Mesa.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Però és que hi ha un procediment de votació en marxa, no?

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Continuam. Per tant, vots a favor?...

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Sr. President, una qüestió d'ordre. M'agradaria que constàs en acta el que ha passat perquè jo no ho havia vist mai. Mai no havia vist que es consentís, havent-hi una votació en marxa, que se suspengués la votació i que hi hagués una consulta a la Mesa. Per tant, que consti en acta.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Em dona la paraula, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Un segon, Sr. Fidalgo. Aquesta presidència considera que els vots a favor s'emeten i ara falten els vots en contra...

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Bé, bé, però la votació ja estava en marxa. Jo l'únic que deman és que consti en acta el que ha passat, res més.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fidalgo?

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Si em deixa vostè expressar-me. Sr. Carbonero, jo només li volia dir que no s'ha produït cap modificació de la votació, simplement he demanat poder apropar-me a la Mesa per aclarir una qüestió de caràcter tècnic. Moltes gràcies.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Hem demanat que consti en acta perquè sempre a la cambra, segons el Reglament, quan ha començat a fer un procés de votació no es pot interrompre. Com a mínim que consti en acta perquè això és una irregularitat. Tothom té dret a demanar informació abans de procedir a la votació, però una vegada que s'ha procedit a l'inici de la votació no es poden produir interrupcions. Per tant, que consti en acta que s'ha produït, sota el nostre concepte, una irregularitat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Sí, Sr. President? Ja per acabar. Si volen, jo propòs als grups de l'oposició que es repeteixi aquesta votació. Nosaltres no hem modificat el sentit del nostre vot i només hem demanat un aclariment tècnic, que no varia en res el que votam. Per tant, no s'ha produït cap ingerència, ni cap il·legalitat, ni cap irregularitat en el procediment de votació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, passem a...

Vots a favor? Els 9 del Partit Popular.

Vots en contra? 4.

Abstencions? 1.

Continuam. Ara votarem els articles i les disposicions als quals no es mantenen esmenes: denominació del títol de la proposició, articles 3, 4 i 5, disposició transitòria única, disposicions finals primera i segona i exposició de motius. Està clar? Passam a votació.

Vots a favor? 9.

Vots en contra?

Abstencions? 5.

En conseqüència, queda dictaminada la Proposició de llei RGE núm. 5963/11, de modificació de la Llei 23/2006, de 27 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca. Així mateix se'ls recorda, que d'acord amb l'establert a l'article 125 del Reglament de la cambra i atesa l'aplicació del procediment d'urgència, els grups parlamentaris dins les 24 hores següents a la data d'acabament del dictamen i en escrit adreçat al Molt Hble. Sr. President del Parlament, hauran de comunicar els vots particulars i les esmenes que havent estat defensats...

(Remor de veus)

Silenci per favor!

...havent estat defensats i votats en comissió i no incorporats al dictamen, pretenguin defensar en el ple.

Passam ara al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la proposició no de llei RGE núm. 4960/11 i 154/12.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 4960/11, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a modificació de la Constitució per facilitar mecanismes de democràcia directa.

En primer lloc per defensa la Proposició no de llei RGE núm. 4960/11 del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a la modificació de la Constitució per facilitar mecanismes de democràcia directa, té la paraula l'Hble. Nel Martí per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Ara sí, i gràcies per això d'honorable, ja que veig que s'ha qüestionat. En qualsevol cas el tema que portam avui aquí és un tema que el nostre grup parlamentari ja ha portat a través d'altres iniciatives i que gira entorn de la desafecció política, que s'ha convertit en un dels principals del debat polític, especialment en aquests moments que està amarat d'ansies per part de la ciutadania de dir alguna cosa front les mesures que es prenen davant la situació de crisi.

Existeix un abisme creixent entre ciutadans i polítics. Les xifres de participació en els processos electorals són baixes, però en canvi, les demandes de participació política són creixents. Com s'entén aquesta contradicció? La desafecció política posa de manifest la necessitat d'un canvi en la participació política i també fins i tot en la cultura política de la nostra societat. Algunes coses, moltes segurament, no funcionen

en el nostre sistema polític. No és ara moment de parlar de la Llei electoral, del sistema de partits, o de l'organització de l'Estat, ja s'ha fet o perquè en posteriors debats es debatrà. Però sí és el moment d'articular mesures previstes a la Constitució Espanyola, encara que de forma molt restrictiva, cosa que podria ser molt comprensible en una constitució de transició democràtica, però que avui no són tan comprensibles i que, a més, es reclamen que siguin desenvolupades i promogudes. M'estic referint als instruments prevists a la Carta Magna sobre la democràcia participativa i democràcia directa.

Es tracta per tant, de tenir cura dels dèficits de la democràcia, de desafecció política amb més democràcia. Aquest remei de més democràcia ja l'ha proposat el nostre grup parlamentari en altres ocasions, com és la proposició no de llei amb la qual proposàvem modificar la Llei electoral de la comunitat autònoma, en el sentit que en l'atribució d'escons siguin tinguts en compte aquelles candidatures que hagin obtingut un 3% dels vots vàlids emesos i no un 5%, o la proposició de llei de desenvolupament de l'article 31.10 de l'Estatut d'Autonomia, sobre consultes populars, o la proposició no de llei que proposava promoure i potenciar la Comissió de Peticions, etc.

Però parlem de la iniciativa legislativa popular que és el contingut principal d'aquesta proposició no de llei. L'article 23 de la Constitució Espanyola, en el punt 1 estableix que els ciutadans tenen dret a participar en els afers públics directament. Aquesta declaració fonamenta i dona sentit als instruments i mecanismes de participació política directa, com són les consultes populars, els referèndums o la iniciativa legislativa popular. Aquesta darrera s'ha desenvolupat a través de la Llei Orgànica 3/1984. Tant la Constitució com aquesta llei estableixen que la iniciativa s'exercirà mitjançant la presentació de proposicions de llei, signades per almenys 500.000 signatures d'electors autenticades, tal com estableix la llei.

Aquesta legislació, tant la Constitució Espanyola, com la llei que desenvolupa les iniciatives legislatives, regula, creim des del nostre grup, de forma molt restrictiva aquest instrument de participació ciutadana. Ho fan respecte de les matèries que exclou de la iniciativa legislativa popular, exclou la modificació, no es pot reformar a través d'una iniciativa legislativa, una llei orgànica i, per tant, no es pot incidir ni amb el Codi Penal, ni amb estatuts d'autonomia, ni amb la Llei electoral, no amb la Llei d'educació, ni amb una llei de dret de reunió, ni de llibertat sindical, ni de llibertat religiosa. No es pot reformar cap llei tributària, ni que afecti l'IRPF, ni l'IVA, ni les hisendes locals, ni a la Llei general tributària. Tampoc no es pot afectar ara el contingut del Consell Econòmic i Social, referit als paràmetres de distribució de riquesa, d'amortització entre regions, ni la planificació de l'activitat econòmica. No es poden presentar esmenes al pressupost general de l'Estat. En definitiva, l'àmbit de participació és molt restringit i lògicament no es pot desenvolupar una iniciativa legislativa popular referida a la reforma de la Constitució. En definitiva, restringeix matèries que afecten directament els drets dels ciutadans.

També és restrictiva en el sentit que estableix un límit de 500.000 signatures per tal que pugui ser desenvolupada. Nosaltres des del nostre grup consideram que el nombre de signatures s'ha de moure entre la transcendència de la iniciativa, però també amb la viabilitat de l'eficàcia, per tal que sigui assolible lògicament aquesta iniciativa legislativa. Ja hem dit en altres ocasions que creim que és excessiu, que, a més a més, és una de les ràtios més elevades dels països europeus que regulen aquests tipus d'instruments i que aquesta barrera s'ha mostrat com un impossible per al desenvolupament de gran part de les iniciatives legislatives que s'han iniciat. De fet, de totes aquelles que s'han admès a tràmit, el 75% no van continuar a causa que no superaven aquestes 500.000 signatures.

També és restrictiva en un altre àmbit i és en la regulació que estableix com a causes d'inadmissió un ample ventall, entre les quals hi ha la manca d'una homogeneïtat de la proposta. Quan tots, especialment els que som aquí, sabem que no és una exigència que es demani per exemple a la resta de proposicions de llei. De fet, la famosa Llei d'acompanyament és un clamorós crit a la falta d'homogeneïtat. I en aquest parlament també tenim altres iniciatives que també es caracteritzen per aquesta manca d'homogeneïtat. Precisament la Llei de funció pública és l'exemple més clamorós de la manca d'homogeneïtat, que modifica fins i tot els criteris toponímics de la nostra comunitat autònoma.

I un altre element que no possibilita l'actual legislació de les iniciatives legislatives, és l'àmbit dels referèndums, cosa que sí altres legislacions d'altres comunitats autònomes permeten. A través d'una iniciativa legislativa els ciutadans no poden promoure un referèndum, a més a més, com ja hem defensat en altres moments, en concret a la defensa de la Llei de consultes populars creim que els referèndums, a més de ser consultius, haurien de poder ser també referèndums decisoris, més enllà d'allò que marca la Constitució Espanyola en els articles 151, 152, 167 i 168; i que a més a més, no hauria de ser una competència exclusiva de l'administració de l'Estat central, sinó que també comunitats autònomes i ciutadans, a través d'iniciatives legislatives, els haurien de poder promoure.

El nostre grup considera que després de 30 anys de regular el dret constitucional a què he fet referència quan he iniciat la meua intervenció, a l'article 23.1, que els ciutadans tenen dret a participar en els afers públics directament, com deia, de forma tan restrictiva, sense que la iniciativa popular pugui promoure referèndums, que s'exclouin tantes matèries, que els referèndums només puguin ser consultius o que es necessiti l'autorització del Govern central. Tot açò creim que és el moment que sigui superat, la ciutadania demana participació i demana instruments eficaços perquè aquesta participació sigui efectiva.

És hora d'aprofundir, per tant, en la democràcia, sense trampes i complir els mandats constitucionals i estatutaris, donant de debò poder a la decisió dels ciutadans. Creim que els referèndums i les iniciatives legislatives són un bon instrument de participació ciutadana o de participació directa, una fórmula de democràcia que no s'ha volgut desenvolupar i que no ha tingut un ressò i una efectivitat a la nostra societat. Tenim en el nostre entorn exemples absolutament de referència per poder agafar com exemple.

En els països on hi ha referèndums no ha minvat la força, la influència i la confiança en els representants polítics i les seves institucions, tot el contrari. Des de la dècada dels anys noranta s'han celebrat en el món més de 800 referèndums d'abast general, dels quals un 500 són a Europa i precisament més de 150 són en aquest país que ara s'ha convertit en referent i exemple per al nostre Govern, que és Suïssa. I ja no parlarem lògicament dels Estats Units, on els referèndums són una constant en tots els processos electorals.

Què demanam, per tant, amb aquesta proposició no de llei? Demanam que la iniciativa legislativa popular sigui un instrument real i eficaç de democràcia participativa i per açò incidim en els límits, tant en la matèria la qual pot ser desenvolupada, com també per a la quantitat de signatures que s'exigeixen, proposam reduir aquestes signatures necessàries per iniciar una iniciativa legislativa popular.

Per altra banda, també proposam que el referèndum pugui ser promogut a través de la iniciativa legislativa popular, cosa que ara no és possible, i que es puguin plantejar referèndums vinculants. Açò vol dir, per tant, modificar els articles 92 i 149 de la Constitució Espanyola. Creim que avui, i aquests dies ho posaven de manifest els sindicats a nivell estatal, que la ciutadania vol dir, vol opinar sobre les mesures d'ajustament i de retall social, vol opinar. També la ciutadania vol opinar a través de posicionaments que les assemblees legislatives prenen aquí i allà sobre, per exemple, la dació en pagament de la hipoteca. La diferència entre allò que es parla a les assemblees legislatives o que parlen els governs i allò que clama la ciutadania, cada vegada és més gran.

Creim que és hora, per tant, que la ciutadania pugui exercir aquesta democràcia participativa i democràcia directa a través dels instruments que tenim i que es contempen a la nostra Constitució Espanyola.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. S'ha presentat una esmena a la proposició no de llei per part del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 3396/12. Per a defensar-la té la paraula l'Hble Sra. Diputada Lourdes Aguiló per un temps de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des de sempre els socialistes ens hem sentit orgullosos de la Constitució, del seu contingut i de la simbologia que representa. Particularment m'enorgulleix d'haver-li pogut donar suport en el moment en què es va aprovar, no només mitjançant el meu vot sinó també participant activament en la campanya a favor del sí en el referèndum de dia 6 de desembre de 1978. La meua posició personal quant a la Constitució ha estat sempre la de la seva defensa, tant des del punt de vista jurídic com polític.

La Constitució vigent es va elaborar coincidint amb els meus anys de facultat i els puc assegurar que els estudiants d'aquell temps seguíem amb fruïció els debats parlamentaris i la redacció del text constitucional article per article i disposició per disposició. Més endavant com a jurista he tengut l'ocasió i l'obligació d'estudiar-la en profunditat i també d'explicar-la, i n'he estat sempre una gran defensora, perquè crec sincerament que és i ha estat una molt bona constitució. Ha estat una constitució que ens ha permès consolidar la democràcia en aquest país, que ens ha permès desenvolupar l'Estat de les autonomies, més proper a l'estat federal que els socialistes propugnam que l'estat unitari i centralista que propugnen els conservadors, que ens ha permès normalitzar la vida política i social després d'una dictadura, i que ha consolidat no només els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans i les ciutadanes, sinó tot un seguit de drets socials per mitjà de les lleis que han desenvolupat amb posterioritat els principis rectors de la política social i econòmica que es contenen en el text constitucional.

Particularment als socialistes ens agrada la Constitució pel fet que fou possible gràcies al consens de la majoria dels grups parlamentaris que formaven part del Congrés dels Diputats durant el període constituent, 1976-1978, i que va acabar amb la mala pràctica de la nostra història constitucional, en què totes i cada una de les constitucions que havien tengut vigència plena a l'Estat espanyol havien estat constitucions imposades pels vencedors i no acceptades pels vençuts, a vegades imposades pels vencedors en unes eleccions, i altres pels vencedors en guerres o cops d'estat, i per això cap d'elles no va aconseguir perdurar en el temps. No és el cas de la Constitució Espanyola de 1978.

Finalment, després de més de 150 anys des de la primera constitució, la de 1822, després de vuit constitucions que varen vigir molt breument, algunes guerres civils i algunes dictadures, vàrem ser capaços d'aprovar una constitució de consens que l'any que ve complirà 35 anys. Mai cap altra no havia aconseguit perdurar com aquesta, una constitució que no és, certament, la que cada posicionament ideològic voldria en tots els seus preceptes, però que recull totes les sensibilitats i que permet la governació del nostre país per qualsevol dels partits polítics o coalicions que formen part de l'arc parlamentari sense impedir la formulació de les polítiques que cada ideologia propugna.

De la Constitució de 1978 ens agrada als socialistes que reculli com a valors superiors la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme polític; ens agrada que reculli a l'article 9.2 el mandat a tots els poders públics de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integra siguin reals i efectives, amb l'obligació de remoure els obstacles que impedeixin o dificultin la seva plenitud, facilitant la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social. És, a parer meu, l'article més progressista de la Constitució, i per si sol mereix el suport del nostre grup a la Carta Magna.

Ara bé, dit això hem de reconèixer que els socialistes som conscients que la generació que va fer possible la Constitució tal com la coneixem avui no pot pretendre imposar-la a totes les generacions futures, negant-nos a modificar allò que demana a crits una adaptació als nous temps. En el Grup Parlamentari Socialista, com també en el nostre partit, estam oberts a reobrir el debat de la reforma constitucional, i en aquest sentit donam la benvinguda a la PNL del Grup del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Estam oberts a reobrir el debat de la reforma constitucional i avui més que mai, perquè està resultant molt evident que el temps passat entre el 1978 i el 2012 no ha passat de bades, i el nostre text constitucional precisa de la modificació d'alguns dels seus preceptes perquè han quedat obsolets.

Cert és que una modificació constitucional és complexa i complicada, i que s'hauria de dur a terme no només amb el consens dels dos partits majoritaris, que com tots sabem si es posen d'acord la poden fer perquè sumen les majories que es determines als articles 167 i 168, però s'hauria de fer amb el mateix consens que es va assolir l'any 1978, amb el consens dels grups parlamentaris majoritaris i amb la de molts dels minoritaris -tant de bo que fossin tots-, perquè tots junts representem la sensibilitat de la gran majoria del poble que forma l'Estat espanyol.

Calen reformes de la Constitució per corregir alguns aspectes terminològics i també de fons. A mi, per exemple, em fa certa vergonya la redacció de l'article 49, que en lloc de parlar de les persones amb discapacitat es refereix a aquestes com a disminuïts físics; em pareix una expressió completament superada des de ja fa molts d'anys, i que no haguem estat capaços de modificar-la perquè no hem estat capaços d'afrontar la necessitat d'una reforma constitucional d'alguna manera em sap greu. Crec que és important afrontar ja la reforma d'aquests aspectes de la Constitució i és molt important afrontar també la reforma del títol VIII, ja que no té cap sentit tal com està redactat avui en dia. Hem de constitucionalitzar el nostre actual model territorial; explicar encara com s'ha de fer una comunitat autònoma o contenir encara com s'ha de fer una comunitat autònoma quan era una cosa transitòria no té sentit. S'ha de modificar la institució del Senat per adaptar-lo a l'actual organització territorial de l'Estat autonòmic i per convertir-lo en una vertadera cambra de representació territorial. S'hauria de modificar el sistema electoral per dotar-lo de més proporcionalitat i proximitat als ciutadans, i també cal introduir mecanismes de democràcia directa com el que es proposa per part del PSM.

La Constitució ha de ser un text viu i no petrificat; s'ha de poder modificar i modernitzar per adaptar-se als nous temps. Cal una revisió de molts més aspectes dels que es contenen a la PNL del Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, i és per això que el Grup Socialista proposa l'aprovació de la nostra esmena, que entenem que és acceptable per part de tots els grups polítics d'aquesta cambra i que podria ser una primera passa de consens de cara a assolir l'objectiu d'iniciar el debat de la reforma institucional, atès que allò que proposam és que el Parlament insti el Govern de l'Estat perquè s'iniciï el procediment de reforma per dur a terme les modificacions imprescindibles que afecten la institució del Senat al sistema electoral i la introducció de mecanismes de democràcia directa, mecanismes que poden ser el que proposa el Grup Parlamentari

PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca a la PNL que és objecte d'aquest debat o d'altres, d'acord amb allò que consensuadament decidim entre tots per donar resposta a les demandes ciutadanes de millora de la qualitat democràtica.

En aquest sentit entenem que és important encertar aquest debat, important tenir presents les demandes socials de més democràcia, de més qualitat, però el meu grup considera que aquest debat únicament té possibilitat de prosperar a partir del consens amb totes les forces polítiques perquè només amb grans acords serà possible la reforma de la Constitució, i s'han de posar tots els temes damunt la taula alhora, no un per un.

Ara és un bon moment, en podríem parlar, cal convèncer el Grup Popular de la necessitat d'afrontar la reforma d'aquests preceptes constitucionals que han quedat obsolets, crec que hi podem estar d'acord tots. Podem començar aquí i ara a consensuar les propostes des d'aquesta cambra, perquè només així, i ho tenim clar, poden prosperar. Podem cercar potser tots junts una proposta de consens, perquè si ens negam al consens només aconseguirem fer retxes dins l'aigua, i el meu grup no està disposat a això, i és per això que demanam al PSM que accepti la nostra esmena, com demanam també al Grup Popular que l'accepti i que pugui sortir una proposta conjunta de tot el Parlament de les Illes Balears. Creim que la ciutadania ens demana aquest esforç, podem començar per aquí, podem començar per proposar una reforma constitucional acordant asseure'ns a una taula i analitzant el text en profunditat, i fent una proposta conjunta als poders de l'Estat perquè s'iniciï la reforma en aquells aspectes que ho necessiten.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de fixació de posicions del grup que no ha presentat esmenes. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Jerez per un temps de deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, és cert que ja vàrem tenir oportunitat de debatre una proposició no de llei semblant, similar, al plenari d'aquesta cambra. Avui es trasllada i s'exporta pràcticament el mateix esperit en aquesta comissió. I vàrem també, tots els grups parlamentaris, tenir oportunitat aquell dia d'expressar el nostre posicionament en relació amb les formes de participació democràtica, en particular les formes de participació democràtica directa, i els he de dir que des d'aquell dia fins avui les nostres conviccions sobre aquesta qüestió no han variat ni poc ni molt, ni mica, es mantenen absolutament inalterables. En quatre mesos..., en fi, com poden pensar, les nostres conviccions no canvien, això no és com canviar-se els calcetins.

I és que durant l'any 2011 els ciutadans de les Illes Balears ja varen ser convocats a les urnes i varen ser convocats per tal de pronunciar-se amb absoluta llibertat sobre les distintes i diverses opcions polítiques que es presentaven, i hem elegits, i nosaltres que som aquí hem estat triats i hem dissenyat i hem construït noves "governances" a distints àmbits: en els locals, en els municipals, autonòmics, l'àmbit estatal, i es va desenvolupar tot aquest procés en un marc de democràcia i de convivència totalment avançat, en un marc i amb un procés modern i mitjançant un sistema generalitzat acceptat i que es va desenvolupar, com dic, amb absoluta normalitat.

Tot aquest procés democràtic s'ha produït en un procés de la nostra història en què més que mai possiblement se'ns demana, a la classe política, se'ns exigeix fermesa, se'ns exigeix decisió, se'ns exigeix seguretat en les nostres preses de decisions, i sobretot se'ns demana convicció en el que estam desenvolupant; se'ns demana responsabilitat i se'ns demana sobretot reconduir una situació certament complicada, una situació certament difícil. Se'ns demana recuperar el benestar que s'ha perdut i mantenir els nivells de creixement propis de societats avançades.

I avui, precisament avui, la immensa majoria de la societat espanyola reclama, com dic, solucions, sortides a situacions de depressió i de resignació, i no reclama noves fórmules de participació democràtica, que per molt democràtiques que siguin, que evidentment ho són, no estan cridades ni a reduir les llistes de l'atur, ni a reduir el dèficit, ni tampoc a reduir el deute d'aquesta precisa comunitat autònoma. Ja ho vaig dir en el plenari quan es va substanciar aquesta qüestió, i avui ho repetiré: no som jo, i no ho faré, qui qüestionari un sistema democràtic, de participació, més, però sí, senyores i senyors diputats, em permetran que posi almenys en entredit el moment i que posi en entredit la conveniència.

I, a més, permetin-me reproduir aventures i experiments recents en què ha quedat perfectament acreditat que la nostra societat encara no respon de forma majoritària a la cridada de les consultes populars com ho fa amb la mateixa intensitat i la mateixa convicció quan es presenta una convocatòria electoral ordinària. Hem tengut, com dic, experiències en aquest sentit i s'han practicat proves experimentals de democràcia directa, i és cert i és una data absolutament objectiva que la participació social s'ha vist reduïda a nivells de representativitat que no ens serveixen, que no valen per defensar amb solvència segons quina iniciativa, i els posaré un exemple, el vaig posar també en el plenari: va tenir lloc una consulta independentista a Catalunya i es va desenvolupar entre l'any 2009 i l'any 2010; fins i tot es permetia participar a menors de 16 anys. Aquella consulta popular en relació amb la independència de Catalunya va registrar una participació social que no va superar el 18%, no va superar el 18%.

Per tant hem de fer una reflexió, hem de fer una reflexió en el sentit de si veritablement estam en condicions d'arbitrar un instrument democràtic més que tenguim prou solvència per poder activar iniciatives amb absolutes garanties. Hi va haver, en aquest cas, una indiferència, hi va haver una apatia. És possible que es necessiti incentivar encara una mica més la societat espanyola abans d'aventurar-se a provar mocions com aquesta.

Parlen vostès de la desafectació política, i parlen vostès de la desafectació política sense mirar enrere; se situen en un escenari, el d'avui, i parlen de desafectació política. Mirin, no seré jo qui ho negui, però també els diré una cosa: molta desafectació política també (...) l'anterior legislatura (...), moltíssima, i no he de recordar el perquè, ni els fets, ni el que va succeir, perquè vostès tenen memòria parlamentària, memòria social, i saben perfectament com es varen desenvolupar els fets. L'anterior legislatura ningú no va venir aquí a parlar de desafectació política ni a intentar activar mitjançant propostes com aquesta mecanismes de participació directa.

I una altra qüestió que també voldria assenyalar, i jo crec que és important, és que qüestions com aquesta, que són de gran calat institucional, polític, constitucional, els partits polítics quan ens plantejam presentar iniciatives d'aquest tipus, almenys el meu, les presenten quan tenen la possibilitat de revalidar la seva confiança. Jo he de dir al PSM-Entesa i Més per Menorca, que vostès recullen a la seva pàgina 31 del seu programa electoral formes o elements o mecanismes de participació ciutadana, i crec que és important que els partits polítics recollim a les nostres propostes electorals formes de participació ciutadana, obrir el ventall, obrir espais, obrir camins a la ciutadania, però en cap moment ens parlen vostès de consultes populars, d'activar o reduir el marge a 250.000 signatures per tal d'activar aquest tipus de mecanismes, i molt menys ens parlen de qüestions com la que avui de forma genèrica vostès presenten aquí.

I en relació, de forma singularitzada, amb els tres punts que ens presenten i també amb l'esmena que presenta el Grup Socialista, els he de dir que totes aquestes qüestions que tenen gran envergadura, gran calat i contingut polític i que han de ser objecte, o demanen vostès que siguin objecte, perquè ho han de ser, òbviament, de reforma constitucional, jo crec que allò important és que el consens a l'hora d'arribar a reformes constitucionals i en particular a qüestions que són objecte de llei orgànica es portin endavant, i ho ha dit molt bé la Sra. Aguiló, amb el màxim consens possible de la classe política. Hi ha hagut una reforma constitucional recent, fa poc que s'ha portat a terme, que s'ha materialitzat, i en què fixàvem un límit d'endeutament, ens el fixava la Constitució, i en aquest sentit es va aprovar. Idò bé, les dues forces polítiques majoritàries d'aquest país varen quedar d'acord que aquesta reforma constitucional s'havia de produir, s'havia de practicar i s'havia de materialitzar. Per tant jo des d'aquesta convicció, des d'aquest escenari, entenc que també l'escenari ha de ser exactament el mateix, les forces..., no majoritàries, sinó també totes aquelles que tenguin representació parlamentària a les Corts Generals, sigui una representació àmplia o més reduïda, són aquelles que han de posar en pràctica, el seu partit i el meu, al qual jo represent, qüestions que afecten principalment a la modificació de la Constitució i també, per suposat, a qüestions que són objecte de llei orgànica, on precisament, i per una qüestió estrictament material, necessiten d'una majoria qualificada.

I dit això acab, Sr. President. No vull entrar en contradiccions amb la Sra. Aguiló perquè estic d'acord que el text constitucional, la nostra carta magna no és un element i un instrument immòbil; crec que, com tots els textos legislatius, s'ha d'adaptar als temps que corren, perquè la llei ha d'evolucionar en el mateix sentit que evoluciona la societat, és una qüestió òbvia. Per tant aquí ens hi trobarà, però no podem donar suport a aquesta proposició no de llei pel que he dit i, entre altres qüestions i pel que afecta precisament al contingut de la seva esmena, respecte a la institució del Senat li he de dir que (...) que està treballant en això, que crec que és una prioritat perquè es converteixi veritablement en la cambra de representació territorial que tots volem, i per la resta de qüestions crec que coincideix el meu discurs amb una negativa coherent. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol una suspensió de la sessió o si podem continuar.

Per fixar posicions i assenyalar si accepten l'esmena té la paraula el grup proponent per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Gràcies, Sr. President. M'agradaria començar fent referència a la intervenció del Partit Popular, a la posició del Partit Popular, crec que ja no hauria de ser necessari que el Partit Popular excusés, justificués la seva legitimitat per governar, ningú no la posa en dubte, per tant, crec que aquesta reiteració constant de fer referència que el procés electoral li va donar aquesta legitimitat, la té.

El que proposam aquí, però, és que governi qui governi tindrà més legitimitat si a més d'actuar des de la democràcia representativa actua també des de la democràcia participativa i/o directa, utilitzant els instruments que tenim, millorant els instruments que tenim, fent que allò que mana la Constitució sigui realment efectiu i sigui realment possible. Creim que avui, el desenvolupament d'allò que mana la Constitució ho dificulta, demana unes exigències que fan molt difícil que aquells instruments de participació siguin efectius.

La qüestió és molt més senzilla, apostam o no apostam per una democràcia participativa a través d'iniciativa legislativa popular o de democràcia directa, que no és exactament el mateix, com per exemple els referèndums i per què les iniciatives legislatives popular no han de poder incloure la promoció d'un referèndum. Açò és el que posam damunt la taula.

Vull posar algunes dades per posar de manifest aquestes dificultats, des del 1978 només una iniciativa legislativa popular ha passat el filtre de la Mesa del Congrés i tan sols una ha estat aprovada pel ple del Congrés, que és la relativa a la modificació de la Llei de propietat horitzontal, la resta no ha tingut... no sé si dir aquesta sort o aquest resultat.

D'iniciatives legislatives populars i d'intents, és a dir, de ganes de participar, n'hi ha. Durant la passada legislatura hi va haver 23 iniciatives legislatives, de les quals 7 fan referència a l'habitatge i a la hipoteca, només una a dia d'avui és viva, aquesta, i és una petició que clama -que clama- al carrer, però que una altra vegada les assemblees legislatives, els parlaments, els governs no volen posar en boca dels ciutadans, prefereixen assumir de manera unilateral la capacitat legislativa d'aquesta forma.

Quant a referèndums, ens hauríem de recordar que quatre han estat els que tenim a l'Estat espanyol; quatre referèndums a l'Estat espanyol, si miram el nostre entorn d'Europa fan ganes de riure, som una excepció dins Europa en els processos de participació a través de referèndums i d'iniciativa legislativa popular.

Hi ha hagut reformes constitucionals? Sí, la darrera efectivament, una reforma que té moltíssim a veure amb les formes que s'utilitzen per resoldre i per fer front a aquesta crisi i que s'ha desenvolupat, efectivament, sense una participació més directa de la ciutadania, per exemple a través d'un referèndum, s'ha fet a portes tancades.

És el moment, constantment se'ns diu que sí, que s'han de fer canvis, que s'han d'apropar a la ciutadania, bé, però cada vegada que s'ha de prendre una decisió la resposta és: "ara no toca" i no ens ho ha de dir a nosaltres, se'ns diu "ara no toca", però ens ho deien fa quatre anys, ens ho deien fa dos anys, ens ho deien molts d'anys, ens ho deien aquí, ens ho han dit al Congrés, ens ho han dit al Senat, mai no toca, mai no és el moment de millorar els nostres instruments de participació ciutadana.

Em fa ganes de riure sentir la reforma del Senat, des del mateix moment en què es va aprovar aquesta constitució es parla de la reforma del Senat, que aquesta ha de ser la cambra de representació territorial, que és allò que diu la Constitució, que realment no fa aquesta funció. Jo demanaria un poc de rigor i de serietat. No podem dir a la ciutadania, convocatòria electoral rere convocatòria electoral, que cal reformar el Senat perquè sigui allò que diu, que mana la Constitució i no fer-ho i cal demanar per què no es fa, algú deu ser responsable que no es faci.

En aquest cas, crec que una altra vegada es posa de manifest que les ganes de reformar la Constitució, cosa que és possible i jo diria que és necessària, no vol ser, no és la intenció de, almenys, el partit que governa en aquest moment.

M'agradaria recordar una altra cosa: a Alemanya durant 62 anys s'han fet reformes 60 vegades a la Constitució; a França, durant 53 anys, s'han fet 25 reformes; a l'Estat espanyol, durant 33 anys, s'han fet 2 reformes, lògicament només una en referèndum, l'altra ja he dit que a portes tancades.

Demanam canviar açò, canviar aquesta dinàmica i ho demanam a través d'aquells que tenen capacitat d'iniciativa legislativa i d'instar que açò es faci i que sigui promogut a través de les Corts Generals; però ens temem, una altra vegada, que serà un no, ara no és moment, haurem d'esperar idè una altra oportunitat millor perquè sigui possible.

Quant a l'esmena del Partit Socialista, ja dic que estic absolutament d'acord amb l'esperit, amb el contingut, però demanaria en tot cas que, per donar-li suport, no fos de substitució, sinó que fos d'addició, amb la qual cosa crec que és perfectament compatible poder iniciar un procés de reforma, d'aportacions a una reforma constitucional, però alhora també fer un pronunciament sobre els punts sobre els quals versa aquesta proposició no de llei, que són precisament els de participació democràtica, directa i a través de la iniciativa legislativa popular i del referèndum, si no, el que cercava aquesta proposició no de llei és precisament el pronunciament sobre un dels aspectes efectivament de la Constitució, la Constitució requereix una reforma segurament molt més àmplia, però bé, no era la intenció d'aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Acceptaríem que fos una proposta d'addició si es fes votació separada dels punts.

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Passaríem a la votació.... d'acord.

Idò passaríem a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 4960/11, votariem en primer lloc els primers tres punts, 1, 2 i 3.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

1.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

9.

EL SR. PRESIDENT:

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

4.

EL SR. PRESIDENT:

I ara votariem el quart punt de la proposició no de llei.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

5.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

9.

EL SR. PRESIDENT:

Cap abstenció, en conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei 4960/11.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 154/12, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a eliminació de les oficines d'atenció a les víctimes.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 154/12, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'eliminació de les oficines d'atenció a les víctimes. Per tal de defensar-la té la paraula l'Hble. Sr. Xico Tarrés, per un temps de deu minuts.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Per un moment he tengut por que em digués Sra. Costa i crec que no ens assemblam gaire, però bé, tampoc no passaria res. Ho dic perquè ja saben que és una proposició presentada per la Sra. Costa que no ha pogut venir, però jo amb molt de gust ho faré en lloc seu.

Està clar que portam una legislatura que sempre, en cada comissió, en cada ple sentim els mateixos arguments, amb més raó o amb menys raó, no hi ha liquidesa, no hi ha diners, no es poden fer coses, hem de retallar serveis i cadascú hi pot estar més o menys d'acord, però bé, cada postura és respectable. El que sí és cert és que ja començam a tocar punts i començam a tocar serveis que pensam que és una mica preocupant. A nosaltres -i crec que ho saben vostès i en són perfectament coneixedors-, el primer que ens preocupa són els serveis, l'atenció a les persones que tenen necessitats especials i, quan deim necessitats, parlam de gent jove, parlam d'al·lots, parlam de gent major i parlam de gent amb malalties i parlam de gent que pateix diferents problemes de violència, d'agressió, de dificultat.

Aquesta xarxa d'oficines que tenim a la nostra comunitat, en aquest cas, de deu oficines, concretament dirigides a les persones que han sofert algun tipus de violència i que existeixen a totes les comunitats del nostre país amb major o menor proporció de les que tenim aquí, idò, veim en aquests moments que determinades comunitats..., la majoria de comunitats mantenen els serveis, algunes comunitats redueixen els serveis i aquí els volem eliminar. La intenció inicialment és eliminar-les.

Nosaltres evidentment, pel que deim, no podem estar-hi d'acord sota cap concepte, segurament -no ho sé i si m'avanç i si algú em vol dir que m'he passat de la ratlla, m'ho podrà dir, no? - em diran "bé, la gent que pateix aquesta problemàtica té els quaters de la policia, de la guàrdia civil, hi pot anar i presentar denúncies" i això està molt lluny del servei i de l'origen d'aquesta demanda, d'aquesta creació d'aquestes oficines i no tan sols per una cosa de la quan hem parlat molt que és que el 80, el 70 o el 80%, dels casos de persones que acudeixen a aquestes oficines estan relacionats amb violència masclista, perquè crec que tots som conscients de com pot ser d'angoixant la situació d'una persona que pateix aquest tipus de violència, que aquesta sant freda que podem tenir o que hem de tenir nosaltres en aquests moments per parlar, per explicar qualsevol cosa no la pot tenir una persona que en un moment puntual necessita algú que li digui: els recursos a què pots optar són aquests i de moment el que has de fer, a allò que et podem ajudar és a tranquil·litzar-te, és a donar-te una solució perquè passis un temps, passis una nit, passis una setmana o passis el temps que faci falta i quines són les cobertures que pots tenir.

Perdre això és perdre uns drets molt importants d'una societat que vol ser moderna. Jo sentia fa un moment un company diputat que parlava precisament de societats modernes, per a mi, personalment, les societats modernes són aquelles que són capaces de donar servei a les persones que més ho necessiten, a les més necessitades, en primer lloc, després ens vendria tot allò altre, però si aquelles persones que estan malaltes, aquelles persones que són víctimes de determinada violència tenen una atenció per part de la gent que viu i conviu amb elles, podrem començar a parlar d'una societat moderna, almenys per a mi, llavors ja veurem si tenen més recursos, si tenim més instal·lacions esportives, si tenim més infraestructures de no sé quin tipus i si podem atendre la gent que té no sé què, idò, després estariem d'acord.

Per tant, com a primer punt de partida, demanàriem que intentem, que fem el possible per no eliminar aquestes oficines i m'avançaré en una cosa, que és incorrecte per part meua, si em diuen "miri, és que les necessitats econòmiques són les que són i no hi ha més remei", cosa que no em puc creure mai, no?, perquè veim el que s'està utilitzant o perquè sí hi ha recursos econòmics a aquesta comunitat, hi ha 50 coses que estan aprovant i que s'estan fent, que són molt menys importants que això, però que podríem arribar a entendre que diguéssim "mira, idò de deu passarem a cinc", molt bé, idò millor cinc que cap i millor deu que cinc i segurament hagués estat millor quinze que deu. Per tant, aquesta és la primera intervenció en aquest punt.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps...

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Gràcies, Sr. President. No faré referència, crec que no fa falta o no hauria de ser necessari fer referència a la necessitat d'aquest servei, de les oficines d'atenció a les víctimes del delictes, entre altres coses perquè no vull atorgar tanta insensibilitat al Partit Popular en un tema com aquest. Per tant, parlaré només en termes de voluntat política.

Vull recordar quin és l'origen i la funció d'aquestes oficines per entendre quina ha estat la decisió final del Govern de les Illes Balears. L'Oficina d'Atenció a les Víctimes, cal recordar que són oficines d'assistència especialitzada jurídicament i psicològicament i que deriven d'una llei, la 35/1995, d'ajuda i assistència a les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual, i que a les Illes Balears es va resoldre a través d'un conveni entre el Govern de les Illes i els col·legis professionals d'advocats i de psicòlegs, signat el 2008 i després prorrogat tant el 2010 com el 2011.

El conveni donava així resposta a un total de deu oficines distribuïdes al conjunt de les Illes Balears i tenia un cost aproximat de 260.000 euros. En reiterades ocasions el Govern de les Illes va afirmar que donaria continuïtat a les oficines, fins i tot ho va defensar al debat del pressupost de la comunitat autònoma, però finalment la realitat ha estat que... es diu que una manca d'acord entre els col·legis professionals i el Govern va aturar la possibilitat de renovar aquest conveni i per tant també, la prestació del servei de les oficines, però açò és la gestió de les oficines, però no és l'única manera de gestionar, de prestar el servei i evidentment no és l'única manera d'atendre les víctimes segons la realitat de cada territori, de cada illa per professionals del dret i de la psicologia.

En lloc de fer valer la voluntat política, de dir "sí, aquest servei es continuarà mantenint", s'excusen en un problema a través d'un conveni, de la falta de signatura d'aquest conveni per deixar de prestar el servei. S'evita la reorganització del servei tenint en compte altres entitats i altres... també, serveis que ja es prestaven, no especialitats, no especialitzats ni específics, ho vull recordar perquè en alguna intervenció del Partit Popular s'hi feia referència com si el servei ja es prestés des d'altres entitats, és absolutament fals, era l'únic servei específic i especialitzat d'atenció a les víctimes del delictes.

Tampoc no es posa aquest govern a repensar si podria assumir, sigui provisionalment, sigui definitivament, la gestió, reduint o modificant el servei per ajustar econòmicament... doncs, aquesta prestació, però sempre aplicant la voluntat que el servei és necessari i la voluntat política que tiri endavant. No és una manca de recursos econòmics, és una manca o és una diferència en tot cas de voluntats polítiques.

També li podria fer un llistat en aquest sentit a aquest govern i al Partit Popular de les retallades que podria fer en la seva despesa per tal que aquest servei fos possible. Només n'hi faré un que és molt recent i és bastant indignant, no?, 60.000 euros del conseller Delgado per pagar un programa de ràdio a Menorca, ja en tenim 60.000, només en falten 200. No m'hi estendré, però segur -segur- que no és una qüestió econòmica, és una qüestió de prioritats polítiques i de servei, d'un servei que avui s'ha deixat de prestar i que no hi ha ningú, per molt que s'hagi afirmat a aquesta cambra, que el presti de manera específica i especialitzada.

Per tant, consider que l'excusa que ha donat el Govern és açò, una excusa, no és la veritat i que el que hi ha, quina és la veritat?, és la manca de voluntat. És per açò que no dubtam a donar suport a aquesta proposició no de llei per tal que sigui restablert, independentment del sistema de gestió, i estam d'acord amb el text de la proposició no de llei, sigui a través d'un conveni o sigui directament, el servei d'atenció a les víctimes del delicte.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Sr. Francisco Mercadal per un temps de deu minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, president. Presenta avui el Grup Parlamentari Socialista una proposició no de llei en relació amb les oficines d'atenció a víctimes del delicte, un tema que ja s'ha tractat en aquesta comissió bastants vegades, però bé, tractarem de tractar-la una vegada més i a veure si aquesta vegada queda prou clara la nostra postura.

En primer lloc, li he dir, Sr. Tarrés, que tant de bo poguéssim mantenir aquests serveis que es venien prestant fa uns anys, tant de bo, el problema és que sembla que tenguin vostès amnèsia, sembla que desconeixen quina era la situació que varen traspasar al Govern quan va sortir el pacte en perdre les eleccions.

Com coneix perfectament, el forat era de dimensions descomunals, mai vistes a la nostra comunitat autònoma abans. Vostès varen generar un dèficit anual de 1.000 milions d'euros, anuals, tot un rècord de mala gestió i d'incompetència. És més, ho sabien tan bé que tan sols es varen dignar a presentar el pressupost de l'any 2011 perquè tanmateix l'incomplien sistemàticament, per tant, varen decidir que era millor ni presentar-lo i poder fer així el que els donava la gana, sense cap justificació.

També sap perfectament que l'any 2008 es va firmar un conveni de col·laboració entre el Col·legi d'Advocats i el Col·legi de Psicòlegs de les Illes Balears per donar un servei a les víctimes del delicte. Aquest conveni es va prorrogar durant els anys 2010 i 2011 i l'import del conveni durant el darrer any era de 265.000 euros; amb la finalitat d'intentar mantenir les oficines d'atenció a les víctimes del delicte i davant les dificultats de pressupost, d'un pressupost responsable, la Conselleria d'Administracions Públiques va presentar als col·legis d'Advocats i Psicòlegs una nova proposta de conveni per a l'any 2012. El que passa és que com vostès també sabran i, si no, jo els ho explicaré, hi ha una sentència que va recaure per una demanda interposada per tres advocats que prestaven els seus serveis a les oficines d'atenció a víctimes del delicte, on s'estimaven les seves pretensions, determinant que sí hi havia una relació laboral d'aquests advocats. Per tant, aquestes sentències condemnatòries varen fer que aquests col·legis no volguessin participar en aquest conveni pel que suposaven les condemnes i aquesta nova situació d'ara en endavant. Per tant, com vostè ja sap, no es tracta d'una situació econòmica, ni d'hores d'atenció. No és tampoc una decisió política, encara que li hagi volgut donar aquesta lectura o vostè vulgui vendre aquesta lectura.

Vostès ja saben que la nostra comunitat no té transferides les competències de justícia, ho saben perfectament. Per tant, seria el Ministeri de Justícia en tot cas, el que hauria de prestar aquest servei a les Illes Balears. És més, vostè hauria de saber que el Govern té a l'abast dels ciutadans altres serveis de caràcter específic que tenen com a objectiu l'assistència jurídica i psicològica. Com són -i li ho recordaré, per si no se'n recorda- l'Institut Balear de la Dona, els serveis socials, el jutjat de violència de gènere específic per a aquests tipus de delictes, el Servei d'atenció al menor, les unitats de salut mental, els centres d'atenció primària, a més de la Guàrdia Civil, les diferents dependències de les policies locals a cada un dels pobles i ciutats de la nostra comunitat autònoma, les oficines del dret del menor, etc.

Al mateix temps, hi ha una oficina de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de les Illes Balears als jutjats, on també es dona el servei de justícia gratuït a aquelles persones que el demanen i justificadament els pertoca, a través del torn d'ofici que presten els advocats subscrits a aquests serveis. Voldria citar en aquest moment textualment, una informació publicada el 30 de desembre a un mitjà de comunicació d'aquestes illes, allà on el Col·legi d'Advocats diu textualment: "el Col·legi d'Advocats ha deixat clar que continuarà garantint l'atenció professional jurídica especialitzada a les víctimes del delicte i altres col·lectius vulnerables, mitjançant el servei d'orientació jurídica i els lletrats adscrits al torn d'ofici".

Per tant, pensam que l'atenció a les víctimes del delicte queda coberta per nombrosos serveis i, per tant, les víctimes en cap cas no quedaran, com vostè vol fer veure, desamparades, en cap cas. El que resulta una irresponsabilitat és voler mantenir múltiples serveis que donen la mateixa atenció a diferents instàncies i, sobretot, que no corresponen a la nostra comunitat autònoma.

Per tant, el Grup Parlamentari Popular votarà en contra del punt únic d'aquesta proposició no de llei, perquè no li correspon a la comunitat autònoma prestar aquest servei i perquè la comunitat ja té a disposició dels ciutadans serveis per atendre aquestes qüestions, i també perquè és un servei que ja es presta amb els col·legis professionals que no varen voler assumir una nova renovació d'aquest conveni.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proponent?

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Sí, Sr. President, moltes gràcies. No anava molt desencaminat quan he començat dient que segurament el Partit Popular ens diria el que sol dir-nos. Jo, Sr. Mercadal, procur ser respectuós i sempre som respectuós amb tothom, ho som fins i tot amb el Partit Popular, és molt complicat, és molt difícil mantenir un diàleg, és molt difícil poder fer política quan les contestacions sempre són enfront una paret, quan les contestacions sempre són les mateixes. El Sr. Martí en la seva intervenció ha fet referència (...) un programa de ràdio del Sr. Delgado a Menorca que ha costat 60.000 euros. Jo n'hi podria fer d'altres, carreres ciclistes, regates de vela, manteniment de palaus, jo no entra a la discussió si s'ha de fer o no al rei o a la reina, no hi entr, però què és més important, la gent que viu situacions de violència o mantenir un palau, o tenir una cursa o una regata de vela, una cursa ciclista o un programa de ràdio? Recursos per allò que volen, n'hi ha. Si estiguéssim parlant de 25 milions d'euros, jo li diria, és més difícil trobar 25 milions d'euros per cobrir una determinada cosa, però estam parlant d'un servei que no arriba a 300.000 euros. I jo, Sr. Mercadal, estic segur que vostè surt d'aquí avui i té un accident amb el seu cotxe, no es fa mal, però el conductor de l'altre cotxe i li fot dos calbots a vostè, vostè sabrà què ha de fer, però un 80% de la població no, un 80% de la població es posa nerviosa i comença una baralla, o no sap on ha de recórrer, no sap què li pot demanar, perquè psicològicament està afectat, perquè s'ha fet mal una tercera persona, pel que sigui. Que existeixen els col·legis professionals, que existeixen els serveis, és cert, però la majoria d'ells pagant, la majoria d'ells amb oficina de 8 a 13, en el cas dels advocats no. La majoria d'ells amb una oficina de 8 a 13. I a vostè si li ha de passar alguna cosa, que no ho desig, seria a les 14. Si ha d'esperar fins demà i és una persona que psicològicament necessita atenció, no la podrà tenir perquè la comunitat li ha retirat aquest servei.

És més, és un argument que em podria creure, però clar, les altres comunitats no ho fan, és la nostra. I resulta que fonamentalment ens queixam perquè històricament i gràcies a tots els sants del cel, aquesta comunitat és de les que més han contribuït al paquet econòmic general del nostre país i resulta que som els que menys retorn tenim. Argument que hem sentit molt durant aquests anys i que cada dia compartesc més i que cada dia el patim més tots. Llavors, no som nosaltres, a mi que el Ministeri de Justícia, l'Estat digui, jo donaré aquest servei perquè ara no l'han de donar les comunitats, em pareix molt bé. Però això ho han de lluitar vostès, que són els que tenen un govern amic i mentrestant no han de retirar el servei, l'han de mantenir fins que se substitueixi per un altre, que em pareix molt bé. Igual que si ve l'ONU a donar aquest servei, però que es doni i si no el pagam nosaltres molt millor.

Jo el que no entendre i normalment no hi entr, això que diuen vostès de "vostès varen deixar la comunitat feta un desastre". Li ho accept i -fixi's- li ho accept si vostè fa el tracte de no tornar a parlar-me'n, d'això, perquè jo no li parlaré de Matas, jo no li parlaré del que ens costen les carreteres que molts d'eivissencs -no parl de Mallorca- no volíem a Eivissa fa dues legislatures i les estam pagant. De qui és la bona gestió, Sr. Mercadal? Vostè és una persona intel·ligent, vostè ara em dirà, no, aquesta gestió la ve fer Matas perquè estava influenciat perquè quatre anys abans hi havia hagut un govern de rojos i aquests rojos li havien creat una mala influència a Matas i va fer carreteres, però que ell no volia; del Palma Arena podríem dir el mateix i encara l'estam pagant i encara estam pagant els desastres que es varen fer durant aquella legislatura.

Els ciutadans si escoltessin els meus darrers 30 segons d'intervenció, dirien els polítics que tenim són uns imbècils! Perquè només es tiren a la cara allò que han fet malament. Deixi de tirar-me la passada legislatura, perquè jo li diré, no allò que li diuen els meus companys, del que es va fer la passada legislatura jo personalment, com a president d'un consell d'aquestes illes n'estic molt orgullós i molt satisfet. I si es varen malgastar sous, ben malgastat siguin, almanco a la meua illa, perquè varen ser per fer escoles, hospitals, centres de salut, inversions que eren necessàries...

(Remor de veus)

Això ho diuen vostès que malgastàrem, jo no veig els governants de la Comunitat Valenciana que diguin que el que es va fer la passada legislatura va estar malgastat i varen fer fins i tot aeroports que no tenen avions. I clar, resulta que els dolents són els que varen governar a la comunitat balear. Jo me'n record..., jo estava molt satisfet fa un any tal dia com avui, perquè a la meua illa es creava ocupació. En aquesta comunitat s'anaven reduint el nombre d'aturats. I vostès em vénen a tirar en cara això, ho assumesc. Jo assumesc tot el que vostès vulguin, però no llevin més serveis als ciutadans, perquè són necessaris, perquè fan país, perquè fan persones, perquè ajuden a persones que tenen necessitats. És allò que els estam dient en aquesta proposició no de llei. Tenim coses més importants, però el que està afectat d'una determinada cosa, el més important és allò seu. Per a un malalt terminal el Joan March és fonamental. Per a una persona que pateix violència masclista i no sap on ha d'anar i no sap on recórrer, aquestes oficines són fonamentals. I atendre els malalts i donar solució als que pateixen violència, és modernitat.

Siguin moderns, deixin de fer discursos preestablerts des d'un partit. Siguin d'aquesta comunitat, siguin persones, perquè són persones, n'estic convençut, que tenen els mateixos sentiments que pugui tenir jo, que això és necessari. Si em diguessin que no tenim un euro, m'ho creuria, però és que tenim un euro per a altres coses.

Res més. Simplement em pareix una llàstima que des del Partit Popular no es doni suport a aquesta proposició no de llei, nosaltres continuarem lluitant i la tornarem presentar a tots els llocs que la puguem presentar perquè pensam que és necessària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 154/12.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

Cap abstenció.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 154/12.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS